

РЕШЕНИЕ

№ 322

гр. София, 01.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселин Пенгезов

Членове: Десислав Любомиров
Атанаска Китипова

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
в присъствието на прокурора П. Ем. П.
като разглежда докладваното от Атанаска Китипова Наказателно дело за възобновяване № 20221000600960 по описа за 2022 година

Производството е по чл.422, ал.1, т.5 от НПК.

Образувано е по искане на осъденото лице И. Г. Р., депозирано пред ВКС, което е било изпратено на РС Перник с указания за изпълнение на процедурата по чл.424, ал.3 от НПК и изпращане на делото на САС, тъй като се касае за искане на осъдения за възобновяване на производството по нохд №467/2021г. по описа на РС Перник.

С влязлата в законна сила присъда, постановена по нохд №467/2021г. по описа на РС Перник, И. Р. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.196, ал.1, т.1 във вр. с чл.194, ал.1 и чл.20, ал.2 от НК, /като съизвършител с подсъдимия С. С. П./, като на основание същите текстове и чл.54 от НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 3/три/ години, при първоначален строг режим. Присъдата е била потвърдена изцяло от ОС Перник с решение №61/26.07.2022г., постановено по внохд №123/2022г по описа на съда.

В искането е посочено, че Р. не е съгласен с присъдата, поради наличието на процесуални нарушения, които водят до неправилност. На

първо място, това са показанията на свидетеля А. Д., който е разпознал осъдения, но в съдебно заседание не потвърждава показанията си. Излагат се подробни съображения в тази връзка. На второ място, се оспорва експертното заключение, изготвено след преглед на заснетото от охранителните камери в имота, където е извършено престъплението, като се твърди, че Р. не е лицето на записа. На трето място, се излагат съображения по отношение на местонахождението на телефоните на двамата подсъдими в нощта на извършване на деянието.

В съдебно заседание искането се поддържа от назначения служебен защитник адв.И., който излага доводи, че действително има допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 и ал.3, т.2 от НПК, според него липсват мотиви на първоинстанционния съд. Съдът е обсъдил показанията на свидетеля Д. от досъдебното производство, изградил е своите правни изводи въз основа на тях, не е дал никаква оценка на показанията, дадени пред съда при условията на устност и непосредственост. Според защитника, липсва оценка на двата разпита, съпоставени с останалите доказателства по делото. Същата процесуална грешка е допусната от въззивния съд в мотивите на решението, тъй като не е отговорено на възраженията на Р. относно събирането на доказателства в първоинстанционното производство. По тези съображения се иска възобновяване на производството, отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на РС Перник. Налице е и друго касационно основание – незаконен състав, доколкото в кориците на делото се установяват процесуални действия, обосноваващи извод за предубеденост на този съдебен състав, подсъдимият и защитникът са поискали отвод именно във фазата на събиране и проверка на доказателствата.

Осъденият Р. поддържа становището на защитника си, според него експертите от тройната експертиза не са успели да докажат тезата си по снимките на видеозаписа. Не са му взети отпечатъци, не са иззети вещи от престъплението, нито ДНК. Според него делото е инсценирано, защото преди време се сбил с полицаите. В последната си дума прави искане за възобновяване на делото и връщането му на първоинстанционния съд.

Представителят на САП дава становище, че искането за възобновяване е неоснователно и следва да се остави без уважение, постановеният

първоинстанционен съдебен акт е правилен, обоснован и законосъобразен, не е безмотивен, както е приел и ОС Перник, не са допуснати процесуални нарушения.

Софийският апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си, намери следното:

Искането за възобновяване е допустимо, тъй като е направено от процесуално легитимирана за това страна, в установения от закона шестмесечен срок и има за предмет акт по чл. 419, ал. 1 от НПК.

Разгледано по същество, то е неоснователно по следните съображения:

Всички оплаквания, посочени в искането за възобновяване и поддържани в съдебно заседание, относими към основанията за възобновяване на наказателните дела по чл.422, ал.1, т.5 във вр. с чл.348, ал.1, т.2 и ал.3, т.2 от НПК, са идентични с изложените пред въззивната инстанция, която след като ги е обсъдила, е намерила, че са неоснователни. Основанието по чл.348, ал.1, т.2 във вр. с ал.3, т.3 от НПК за незаконен състав на първостепенния съд е посочено за пръв път в шестмесечния срок, пред състава на САС, поради което е допустимо да бъде разгледано като самостоятелно.

Първоинстанционният съд е признал И. Г. Р. /в съучастие, като съизвършител със С. С. П./ за виновен в това, че на 16.06.2020г., в гр.***, кв.“****“, ул.“*****“ № ***, са отнели чужди движими вещи на стойност 4 157 лв. от владението на собствениците им Л. Б. Р. и Ю. И. Л., без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвоят, като деянието е извършено при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29, ал.1, б“б“ от НК, тъй като Р. е осъждан два или повече пъти с наказание „Лишаване от свобода“ за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл.66 от НК, престъпление по чл.196, ал.1, т.1 във вр. с чл.194, ал.1 и чл.20, ал.2, във вр. с чл.29, ал.1, б“б“ от НК. На основание същите текстове, чл.54 от НК и чл.57, ал.1, т.2, б“б“ от ЗИНЗС на Р. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 3/три/ години, при първоначален строг затворнически режим, на основание чл.59, ал.1 от НК е приспаднало времето, през което е бил задържан под стража. Съдът се е произнесъл по веществените доказателства и разноските по делото на основание чл.111 и чл.189 от НПК.

Присъдата е била потвърдена изцяло с решение №61/26.07.2022г, постановено по внохд №123/2022г. по описа на ОС Перник.

За да постановят актовете си, двете съдебни инстанции по същество са обсъдили събраните гласни и писмени доказателства по делото поотделно и в тяхната съвкупност, както и назначените експертизи, в мотивите са изложени подробни съображения на кои от тях е дадена вяра и защо, както и са отхвърлени като неоснователни защитните възражения по отношение на авторството на деянието по отношение на Р., изградено върху тезата, че липсват преки доказателства, косвените са недостатъчни, а присъдата почива на предположения и не отговаря на изискванията на чл.303 от НПК.

Подробно са обсъдени гласните доказателства, включително оспорените показания на свидетеля Д., на противоречията между показанията от ДП и съдебното следствие е отделено специално внимание, като изявлението на свидетеля в съдебно заседание е определено като мотивирано от влияние на външни фактори и субективни подбуди. Особено внимателно са анализирани показанията от ДП, които изцяло съответстват на експертното заключение, изготвено при изследване на видеозаписа от охранителната система на дома на пострадалите. Свидетелят Д. е поддържал показанията си от досъдебното производство, приобщени чрез прочитане. Процесуалната годност на разпознаването също не е разколебана по никакъв начин, в разпита преди това свидетелят е дал подробно описание на осъдения, посочил е характерни особености, дори походката му. От експертното заключение е установено, че лице №2 на изследваните видеозаписи е възможно да е Р., тъй като това лице е със сходни белези с него – телосложение, ръст, сходни общи лицеви признаци като форма и охраненост на главата и лицето, лицево окосмяване, контур на ушните миди, цвят и характер на косата. Записът е годен за изследване по общи признаци, наред с разпознаването от свидетеля – очевидец Д.. Затова участието на Р. в изпълнителното деяние е безспорно установено, като при това липсват допуснати процесуални нарушения, опорочаващи фактическите и правни изводи на инстанциите по същество, така както се твърди неоснователно от осъдения и защитника му. Оспорването на процесуалната годност на гласните доказателства – разпита на свидетеля Д., се базира единствено на отказа му в съдебно заседание да изложи показанията си от досъдебната фаза, но те са били приобщени при спазване на процесуалните правила, след което той ги е потвърдил.

Експертното заключение коректно е цитирано в мотивите, като съдът е посочил, че липсва възможност да се установи идентичността на лицата, доколкото поради качеството на записа не могат да се видят частни признаци, но са налични достатъчно общи такива, които наред с разпознаването и останалите доказателства позволяват да се установи авторството. По отношение на изложените съображения в писменото искане, че се оспорват изводите относно местонахождението на телефона на Р. в кв. “****“, следва да се посочи, че данните са предоставени от мобилния оператор, няма съмнение за тяхната достоверност, те са разгледани от съда наред с другите доказателства – идентифициране на осъдения от Д. да прескача оградата на дома на пострадалите и запис на охранителната система. В този смисъл е неоснователно твърдението, че телефонът е засечен при движението на Р. към дома му.

Защитните възражения, поддържани пред настоящия състав, че са налице основания за отмяна на първоинстанционната присъда, тъй като делото е било разгледано от незаконен състав, са изцяло голословни. Тези твърдения се основават на процесуални нарушения, допуснати в доказателствената дейност на съда, които според защитника сочат на предубеденост, но при извършената проверка не се установи да е допуснато нарушение на процесуалните правила при събирането и оценката на доказателствата, напротив, стриктно са били спазени изискванията на НПК при установяването на фактите, на които е дадена правилна правна оценка. Затова и искането на това основание да се възобнови производството не може да бъде уважено.

В обобщение следва да се посочи, че внимателният преглед на направения анализа на доказателствата от двете инстанции по същество, в светлината на конкретните оплаквания, не установява наличието на процесуални нарушения, а именно да липсва обсъждане на някои от тях, с което да е допусната липса на мотиви, а също и те не са били тълкувани превратно, нито да са игнорирани едни доказателства за сметка на други. Напротив, на всички възражения е отговорено с аргументи, които са логични и подробно обосновани. Въззивният съдебен състав е приел изцяло за правилни и законосъобразни фактическите и правни изводи на първата инстанция, като е изложил и собствени подробни съображения в тази връзка,

след което е направен анализът както на доказателствата, така и на защитните възражения, като подробно и аргументирано те са били отхвърлени. По отношение на показанията на свидетеля Д. и експертното заключение, законосъобразно е прието, че правилно първоинстанционният съд е анализирал доказателствата, при стриктно спазване на процесуалния ред и обсъждане на защитните възражения. Затова доводите в писменото искане, поддържани и пред настоящия състав, че са допуснати съществени процесуални нарушения при анализа на доказателствата, са в противоречие с установеното по делото, липсва основание да се възобнови производството и подсъдимият да бъде оправдан, а също и липсват твърдяните процесуални нарушения, които да налагат връщане на делото за ново разглеждане, поради което направеното в тази насока искане също е неоснователно.

Вътрешното убеждение на съда не е основано на необективно или превратно изследване на обстоятелствата по делото, напротив, спазен е процесуалният ред за оценка на доказателствата. Възраженията, че неправилно въззивната инстанция е възприела изводите на първоинстанционния съд относно фактите и правната квалификация, също са неоснователни. В обобщение, като съобрази, че извън оспорване доказаността на деянието с оглед твърдяна процесуална негодност на дейността на съда по оценка на гласните и писмени доказателства, каквато не е установена по делото, тъй като не са установени нарушения при формиране на вътрешното убеждение на инстанциите по същество, настоящият състав намира, че липсва основание за възобновяване на наказателното производство. При правилно интерпретиране на установените от двете инстанции факти няма как да бъде уважено искането на осъдения Р. за възобновяване на производството, след като по делото е бил спазен процесуалния ред при установяване на фактическата обстановка по делото.

С оглед на изложеното, не са налице предпоставките, предвидени в чл. 422, ал.1, т.5 във вр. с чл.348, ал.1 от НПК, поради което настоящият състав на САС намира, че искането за възобновяване на наказателното производство по нохд №467/2021г. по описа на РС Перник и внохд №123/2022г. на ОС Перник е неоснователно.

Мотивиран от така изложеното, НО, 5-ти състав на САС

РЕШИ:

Оставя без уважение искането на осъдения И. Г. Р. за отмяна по реда за възобновяване на влязлото в закона сила решение №61 от 26.07.2022г., постановено по внохд №123/2022г. по описа на ОС Перник, с което е потвърдена присъда №260058 от 14.12.2021г., постановена по нохд №467/2021г. по описа на РС Перник.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____